

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2013, în cauza penală în privința lui

Persianov Nicolai Ruslan, născut la 06 martie 1984, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. 1 Mai, 109, ap. 3, cetățean al R. Moldova
Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 24.12.2012 pînă la 01.03.2013;

2. Curtea de Apel Bălți din 26.03.- pînă la 17.05. 2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 06.11. 2013 - pînă la 29.01. 2014;

Colegiul penal asupra recursului, -

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 01 martie 2013, Persianov Nicolai a fost condamnat în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt, că Persianov Nicolai la 04.08.2002, aproximativ la orele 01:20 fiind în stare de ebrietate și aflîndu-se în apropierea casei nr. 3 din str. Colesov, mun. Bălți în scopul sustragerii bunurilor altei persoane 1-a atacat pe cet. Viorel Reaboi cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea acestuia aplicîndu-i lovituri în regiunea capului care i-au cauzat leziuni corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății apoi numitul Persianov N., i-a sustras lui V. Reaboi bunuri în valoare totală de 2.135 lei, cauzînd astfel părții vătămate un prejudiciu considerabil.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Persianov Nicolai, condamnat în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că, în sentința contestată lipsește mențiunea despre judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire

penală conform prevederilor art. 364/1 alin. (7) CPP, instanța de fond nu a ținut cont de faptul, că sancțiunea art. 188 alin. (1) Cod penal, mai prevede și pedeapsa complementară sub formă de amendă.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 7, 61, 75, 78 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2013, a fost admis apelul procurorului, casată parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod penal, sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

În baza art. 1 alin. (1) al Legii nr. 188-XVI din 10.07.2008 privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului, a fost încetat procesul penal în privința lui Persianov Nicolai de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (1) Cod penal.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar hotărârea instanței de apel, solicitând casarea acesteea cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale, procurorul cu referire la prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8); 409 alin. (2); 410 alin. (1) CPP, precum și la prevederile pct. 14 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 ”Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, a invocat că instanța de apel, era obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului. Apelant fiind doar procurorul și nicidecum nu inculpatul sau apărătorul său, care au fost de acord cu sentința instanței de fond, necontestând-o, iar la examinarea cauzei penale date, în instanța de apel, au solicitat aplicarea Legii nr. 188-XVI din 10.07.2008 privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului.

6. Verificând argumentele recursului ordinar declarat de procuror în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit articolului 429 alin. (1) CPP, recursul trebuie să fie motivat, iar potrivit art. 430 trebuie să conțină elemente obligatorii stipulate expres, cu motivarea temeiurilor prevăzute în articolul 427 CPP.

Prin urmare, reglementarea dreptului de a declara recursul ordinar împotriva hotărârii instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atât un drept procesual de dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cât și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în articolele 427, 429 și 430 CPP. Una din aceste cerințe este ca cererea respectivă să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, adică recursul să fie motivat.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărârii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu,

să-l argumenteze, dat fiind faptul că se încalcă dreptul la un proces echitabil, instanța devenind, astfel, părtinitoare.

6.2. Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Din textul recursului declarat, rezultă că autorul recursului nu critică soluția instanței de apel sub aspectul că, inculpatul nu cade sub incidența condițiilor de aplicare a Legii nr. 188-XVI din 10.07.2008 Privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului.

Astfel spus, recurentul invocă o eroare de drept procedural în sensul că, instanța de apel greșit a aplicat din oficiu prevederile art.409 alin. (2) CPP, înrăutățind situația apelantului, care de fapt era doar procurorul și nicidecum nu inculpatul sau apărătorul său.

Însă, recurentul a trecut cu vederea faptul că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, procurorul participant n-a fost împotriva aplicării prevederilor art. 409 alin. (2) CPP, dar s-a axat pe poziția, precum că inculpatul nu întrunește toate criteriile pentru aplicarea Legii nr. 188-XVI din 10.07.2008 Privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului.

În acest context, Colegiul penal menționează că fapta incriminată inculpatului Persianov Nicolai, a fost săvârșită la 04.08.2002, când acesta a împlinit vârsta de 18 ani și 5 luni, fiind pus sub învinuire la 18 iulie 2012 și **menținut în stare de arest**, sentința de condamnare a inculpatului în baza art.188 alin.(1) Cod penal a fost pronunțată la 01 martie 2013, nefiind contestată de procuror în partea încadrării juridice a faptei.

Aceste circumstanțe, denotă faptul că procurorul încă la etapa urmăririi penale urma să procedeze conform art.1 din Legea nr. 188-XVI din 10.07.2008 Privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului, **care prevede expres că, -**

„Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pînă la adoptarea prezentei legi de către persoana în vîrstă de pînă la 21 de ani, femeia gravidă, precum și de femeia cu copil în vîrstă de pînă la 8 ani nedecăzută din drepturile părintești, pentru care Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani.”

Sanțiunea art.188 alin.(1) Cod penal în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002, prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Deci, în atare circumstanțe, procurorul urma să ia în considerație prevederile art. 275 pct.4) CPP, care stipulează că, urmărirea penală nu poate fi pornită, **iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care - a intervenit (...) amnistia.**

Așa fiind, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) din CPP, a întreprins măsuri pozitive la judecarea apelului, astfel a reparat o eroare de drept comisă la faza urmăririi penale și la etapa judecării cauzei în prima instanță, - eroare care a influențat grav asupra hotărîrii adoptate în defavoarea inculpatului.

6.3. În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza penală în privința inculpatului Persianov Nicolai și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2013, în cauza penală în privința lui *Persianov Nicolai Ruslan*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 26 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan